

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ว่าด้วยการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
พ.ศ. ๒๕๕๓

เพื่อให้การดำเนินการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลสุวรรณภูมิ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และสอดคล้องกับสภาพสังคม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) (๓) และมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ และมีมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๓ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ว่าด้วยการศึกษาระดับประกาศนียบัตร พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้มีผลใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้ว
ในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“คณะ” หมายความว่า ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย และ
ให้หมายรวมถึง ส่วนราชการที่จัดตั้งโดยสภามหาวิทยาลัยที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และซึ่งมีหน้าที่หลักใน
การจัดการเรียนการสอน

“คณะบดี” หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า
คณะ และทำหน้าที่การจัดการเรียนการสอน

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้ที่เข้ารับการศึกษาระดับประกาศนียบัตรในมหาวิทยาลัย

“คณะกรรมการประจำคณะ” หมายความว่า คณะกรรมการประจำคณะตามข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยคณะกรรมการประจำคณะ

“สาขาวิชา” หมายความว่า สาขาวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนในแต่ละคณะ

“หัวหน้าสาขาวิชา” หมายความว่า หัวหน้าสาขาวิชาตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลสุวรรณภูมิว่าด้วย การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งหัวหน้าสาขาวิชา

“แผนการเรียน” หมายความว่า แผนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละภาคการศึกษาของแต่ละหลักสูตร ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

“อาจารย์ที่ปรึกษา” หมายความว่า อาจารย์ประจำในคณะ ซึ่งคณบดีมอบหมายให้ทำหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษา ติดตามผลเกี่ยวกับการศึกษา ดักเตือน ดูแลความประพฤติ ตลอดจนรับผิดชอบดูแลแผนการเรียนของนักศึกษา

“อาจารย์ผู้สอน” หมายความว่า ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบสอนรายวิชาในระดับประกาศนียบัตร

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรหรือสูงกว่าที่ ก.พ. รับรอง

“หน่วยกิต” หมายความว่า หน่วยที่แสดงปริมาณการศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยจัดให้แก่ นักศึกษา

“หน่วยกิตประจำภาค” หมายความว่า จำนวนหน่วยกิตรวมที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษานั้น

“หน่วยกิตสะสม” หมายความว่า จำนวนหน่วยกิตรวมที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนทุกภาคการศึกษาทั้งหมด

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหา ตลอดจนออกประกาศเพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ทั้งนี้คำวินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

การรับเข้าศึกษา

ข้อ ๖ ผู้ที่จะเข้าเป็นนักศึกษาต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) เป็นผู้มีความวุฒิการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

(๒) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือมีโรคติดต่อร้ายแรง โรคที่สังคมรังเกียจ หรือโรคที่จะเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา

(๓) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

ข้อ ๗ การคัดเลือกผู้ที่จะเข้าเป็นนักศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๘ ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษา จะมีสถานภาพเป็นนักศึกษาต่อเมื่อได้ขึ้นทะเบียนและชำระเงินค่าลงทะเบียนเรียนและค่าธรรมเนียมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด พร้อมนำส่งหลักฐานเกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตามวัน เวลาและสถานที่ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หากผู้ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาไม่มาขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา เป็นอันหมดสิทธิที่จะเข้าเป็นนักศึกษา เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและได้รับอนุมัติจากอธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย

นักศึกษาที่ขึ้นทะเบียนแล้วทุกคนต้องทำบัตรประจำตัวนักศึกษา

หมวด ๒
ระบบการศึกษา

ข้อ ๕ มหาวิทยาลัยจัดระบบการศึกษาตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) จัดระบบการศึกษาโดยการประสานงานด้านวิชาการกับคณะหรือสาขาวิชา คณะใดหรือสาขาวิชาใดที่มีหน้าที่เกี่ยวกับวิชาการด้านใด ให้จัดการศึกษาในวิชาการด้านนั้นแก่นักศึกษาทุกคน

(๒) จัดระบบการศึกษาภาคการศึกษาปกติโดยใช้ระบบทวิภาค ในปีการศึกษาหนึ่งแบ่งเป็นสองภาคการศึกษาซึ่งเป็นภาคการศึกษาบังคับ คือภาคการศึกษาที่หนึ่ง และภาคการศึกษาที่สอง มีระยะเวลาศึกษาต่อหนึ่งภาคการศึกษา ไม่น้อยกว่าสิบห้าสัปดาห์ ทั้งนี้ไม่รวมเวลาสำหรับการสอบ

(๓) มหาวิทยาลัยอาจเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อนเพิ่มซึ่งเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าเจ็ดสัปดาห์ ทั้งนี้ไม่รวมเวลาสำหรับการสอบ แต่ให้มีจำนวนชั่วโมงเรียนของแต่ละรายวิชาเท่ากับหนึ่งภาคการศึกษาปกติ

(๔) การกำหนดปริมาณการศึกษาของแต่ละรายวิชา ให้กำหนดเป็นหน่วยกิตตามลักษณะการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

(ก) รายวิชาภาคทฤษฎี ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปราย ๑ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดหนึ่งภาคการศึกษาปกติ หรือจำนวนชั่วโมงรวมไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมง ให้นับเป็นหนึ่งหน่วยกิต

(ข) รายวิชาภาคปฏิบัติ ใช้เวลาฝึกหรือทดลอง ๒-๓ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดหนึ่งภาคการศึกษาปกติ หรือจำนวนชั่วโมงรวมไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมง ให้นับเป็นหนึ่งหน่วยกิต

(ค) การฝึกงาน หรือการฝึกภาคสนามที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้นับเป็นหนึ่งหน่วยกิต

(ง) การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้นับเป็นหนึ่งหน่วยกิต

(จ) การศึกษาบางรายวิชาที่มีลักษณะเฉพาะ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดหน่วยกิตโดยใช้หลักเกณฑ์อื่นได้ตามความเหมาะสม

(๕) นักศึกษาต้องมีเวลาศึกษาในแต่ละวิชา ไม่น้อยกว่าร้อยละแปดสิบของเวลาศึกษาตลอดภาคการศึกษา จึงจะมีสิทธิ์สอบในรายวิชานั้น กรณีที่เวลาศึกษาไม่ถึงร้อยละแปดสิบอันเนื่องมาจากเหตุสุดวิสัย ต้องได้รับอนุญาตจากอาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชานั้น และรายงานให้คณบดีทราบ

หมวด ๓
การลงทะเบียนเรียน

ข้อ ๑๐ นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียน โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาที่กำหนดของแต่ละภาคการศึกษา ให้เสร็จก่อนวันเปิดภาคการศึกษานั้น ตามระยะเวลาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๒) การลงทะเบียนเรียนในรายวิชาใด ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา โดยเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตร และคณะที่นักศึกษาสังกัด หากฝ่าฝืนจะถือว่าการลงทะเบียนเรียนดังกล่าวเป็นโมฆะ

(๓) ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนไม่ต่ำกว่า ๕ หน่วยกิต แต่ไม่เกิน ๒๒ หน่วยกิต สำหรับภาคการศึกษาภาคฤดูร้อนนักศึกษาลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน ๕ หน่วยกิต ยกเว้นในกรณีที่แผนการเรียนของหลักสูตรกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(๔) การลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาปกติมากกว่า ๒๒ หน่วยกิต แต่ไม่เกิน ๒๕ หน่วยกิตหรือน้อยกว่า ๕ หน่วยกิต ต้องได้รับอนุมัติจากคณบดี

(๕) นักศึกษาผู้ใดที่ได้ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาใดแล้ว หากปรากฏภายหลังว่า นักศึกษาผู้นั้นพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาเนื่องจากผลการเรียนในภาคการศึกษาก่อน ให้ถือว่าการลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษานั้นเป็นโมฆะ และนักศึกษามีสิทธิขอคืนเงินค่าลงทะเบียน ค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียมการศึกษาซึ่งได้ชำระในภาคการศึกษาที่การลงทะเบียนเรียนเป็นโมฆะ

(๖) นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนและชำระเงินเกินกว่าระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ ต้องชำระเงินค่าลงทะเบียนช้ากว่ากำหนดตามอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ในภาคการศึกษาปกติ หากนักศึกษาผู้ใดไม่ลงทะเบียนเรียนและไม่ชำระเงิน จะถอนชื่อนักศึกษาผู้นั้นออกจากทะเบียนนักศึกษา

(๗) ในภาคการศึกษาปกติ หากนักศึกษาไม่ได้ลงทะเบียนเรียน และประสงค์จะขอรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา เพื่อขอลาพักการศึกษาหรือปรับค่าระดับคะแนน ให้ยื่นคำร้องต่อคณบดี เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้ชำระเงินค่าธรรมเนียมและนำไปยื่นต่อสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ภายในสามสิบวัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษานั้น หากไม่ปฏิบัติ มหาวิทยาลัยจะถอนชื่อนักศึกษาผู้นั้นออกจากทะเบียนนักศึกษา

(๘) นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนภาคการศึกษาฤดูร้อน ต้องชำระเงินตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด หากไม่ปฏิบัติ นักศึกษาจะไม่มีสิทธิเข้าศึกษาและถือว่าการลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาฤดูร้อนนั้นเป็นโมฆะ

(๙) ให้อธิการบดีมีอำนาจอนุมัติให้นักศึกษาผู้ถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา ตาม (๖) และ (๗) กลับเข้าเป็นนักศึกษาใหม่ได้ เมื่อมีเหตุผลอันสมควร โดยให้ถือว่าระยะเวลาที่ถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา เป็นระยะเวลาลาพักการศึกษา ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับจากวันที่นักศึกษาผู้นั้นถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา โดยนักศึกษาต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมเสมือนเป็นผู้ลาพักการศึกษา รวมทั้งค่าธรรมเนียมคืนสภาพการเป็นนักศึกษา และค่าธรรมเนียมอื่นใด ที่ค้างชำระตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๑ กรณีมีเหตุอันควร มหาวิทยาลัยอาจงดการสอนรายวิชาใดรายวิชาหนึ่ง หรืออาจจำกัดจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาใดก็ได้

การเปิดรายวิชาเพิ่มหรือปิดรายวิชาใด ต้องกระทำภายในสองสัปดาห์แรกนับจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติ หรือภายในสัปดาห์แรกนับจากวันเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน

ข้อ ๑๒ การลงทะเบียนเรียนในรายวิชาที่มีวิชาบังคับก่อนมี หลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) การลงทะเบียนเรียนรายวิชาหนึ่งวิชาใดที่มีวิชาบังคับก่อน นักศึกษาต้องสอบได้วิชาบังคับก่อน หากฝ่าฝืนถือว่าการลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นเป็นโมฆะ เว้นแต่จะเป็นนักศึกษาปีสุดท้ายของหลักสูตรที่จะสำเร็จการศึกษาในภาคการศึกษานั้น และได้รับอนุมัติจากคณบดีก่อนการลงทะเบียนเรียน

(๒) นักศึกษาอาจลงทะเบียนเรียนรายวิชาต่อเนื่อง ควบคู่กับรายวิชาบังคับก่อนที่เคยลงทะเบียนเรียนแล้วผลการสอบไม่ผ่าน โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา ทั้งนี้ผลการเรียนและรายวิชาต่อเนื่องจะไม่เป็นโมฆะ ไม่ว่าผลการเรียนของรายวิชาบังคับก่อนจะสอบผ่านหรือไม่ ให้นำผลการเรียนของรายวิชาที่สอบผ่านมาคำนวณคะแนนเฉลี่ยสะสมตามปกติ เว้นแต่รายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นให้ถือปฏิบัติตามกำหนดไว้ในหลักสูตรนั้น

(๓) นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาต่อเนื่องควบคู่กับรายวิชาบังคับก่อน หากงดการเรียนรายวิชาบังคับก่อน ต้องงดเรียนรายวิชาต่อเนื่องในคราวเดียวกันด้วย หากไม่งดเรียนรายวิชาต่อเนื่อง ให้ถือว่าการลงทะเบียนเรียนรายวิชาต่อเนื่องนั้นเป็นโมฆะ

ข้อ ๑๓ มหาวิทยาลัยกำหนดหลักเกณฑ์การลงทะเบียนเรียนในสถานศึกษาอื่น ดังนี้

(๑) นักศึกษาสามารถลงทะเบียนเรียนในสถานศึกษาอื่นได้ หากเป็นการลงทะเบียนเรียนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ประเภทไม่นับหน่วยกิต

(๒) นักศึกษาที่ประสงค์ลงทะเบียนเรียนในสถานศึกษาอื่น เพื่อนับหน่วยกิตในหลักสูตรต้องเป็นไปตามเงื่อนไข ดังนี้

(ก) เป็นนักศึกษาภาคการศึกษาสุดท้ายที่จะสำเร็จการศึกษา และรายวิชาที่ต้องการเรียนไม่เปิดสอนในภาคการศึกษานั้น

(ข) รายวิชาที่จะลงทะเบียนเรียนในสถานศึกษาอื่น ต้องเทียบได้กับรายวิชาตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย การเทียบให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าสาขาวิชาหรือคณบดีเจ้าของรายวิชา โดยถือเกณฑ์เนื้อหาและจำนวนหน่วยกิตเป็นหลัก ส่วนการอนุมัติให้ลงทะเบียนเรียนในสถานศึกษาอื่นให้เป็นอำนาจของคณบดีที่นักศึกษาสังกัดอยู่

(๓) การขอเรียนในสถานศึกษาอื่น ให้นักศึกษายื่นคำร้องต่อคณบดีที่ตนสังกัดเพื่อพิจารณา และนักศึกษาต้องชำระเงินตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๔ นักศึกษาอาจขอเพิ่มหรือถอนรายวิชาได้ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) การขอเพิ่มรายวิชา ให้กระทำภายในสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติและภาคการศึกษาฤดูร้อน

- (๒) การถอนรายวิชา ให้มีผล ดังนี้
- (ก) ถ้าขอถอนรายวิชาภายในสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ และภาคการศึกษาฤดูร้อน รายวิชานั้นจะไม่ปรากฏในใบแสดงผลการศึกษา
- (ข) ถ้าขอถอนรายวิชาเมื่อพ้นกำหนดสัปดาห์แรก แต่ยังคงอยู่ภายในสิบสองสัปดาห์ของภาคการศึกษาปกติ หรือเมื่อพ้นกำหนดสัปดาห์แรก แต่ยังคงอยู่ภายในห้าสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน และต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา รายวิชานั้นจะปรากฏในใบแสดงผลการศึกษาได้ระดับคะแนนถอนรายวิชา หรือ ถ (W) และเมื่อพ้นกำหนดการถอนรายวิชาแล้ว นักศึกษาจะถอนการลงทะเบียนเฉพาะรายวิชาไม่ได้

หมวด ๔ การลาพักการศึกษา

ข้อ ๑๕ นักศึกษามีสิทธิขอลาพักการศึกษาในระหว่างการศึกษา โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังนี้

- (๑) การลาพักการศึกษาคือการลาพักทั้งภาคการศึกษา และถ้าได้ลงทะเบียนไปแล้ว ให้ยกเลิกการลงทะเบียนเรียน โดยรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนทั้งหมดในภาคการศึกษานั้น จะไม่ปรากฏในใบแสดงผลการศึกษา เว้นแต่นักศึกษาขอลาพักการศึกษาหลังจากสัปดาห์ที่สิบสองของภาคการศึกษาปกติ หรือหลังจากสัปดาห์ที่ห้าของภาคการศึกษาฤดูร้อน ให้บันทึกระดับคะแนนถอนรายวิชา หรือ ถ (W)
- (๒) การขอลาพักการศึกษา ให้ยื่นคำร้องพร้อมแสดงเหตุผลความจำเป็นต่อคณบดี
- (๓) นักศึกษาสามารถลาพักการศึกษาได้ ดังกรณีต่อไปนี้
- (ก) ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ
- (ข) ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศหรือทุนอื่นใด ซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นสมควรสนับสนุน
- (ค) ประสบอุบัติเหตุ ภัยอันตราย หรือเจ็บป่วย จนต้องพักรักษาตัวตามคำสั่งแพทย์เป็นเวลานานกว่าร้อยละยี่สิบของเวลาการศึกษาตลอดภาคการศึกษา และมีใบรับรองแพทย์มาแสดง
- (ง) มีความจำเป็นส่วนตัว โดยนักศึกษาผู้นั้นต้องศึกษาในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา
- (๔) ในภาคการศึกษาแรกที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา จะขอลาพักการศึกษาไม่ได้ เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากอธิการบดี
- (๕) นักศึกษาจะลาพักการศึกษากว่าสองภาคการศึกษาปกติติดต่อกันไม่ได้ เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากอธิการบดี
- (๖) นักศึกษาต้องชำระค่ารักษาสภาพการเป็นนักศึกษา ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดทุกภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา หากไม่ปฏิบัติจะถูกลบชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา

ยกเว้นภาคการศึกษาที่นักศึกษาได้ชำระเงินค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียมการศึกษา และค่าอื่นใดไปแล้ว โดยมหาวิทยาลัยจะไม่คืนเงินดังกล่าวให้ แต่นักศึกษาไม่ต้องชำระค่ารักษาสภาพการเป็นนักศึกษา

(๗) การลาพักการศึกษาไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือการกลับเข้าศึกษาใหม่ หรือการถูกให้พักการศึกษาแล้วแต่กรณี ไม่เป็นเหตุให้ขยายระยะเวลาการศึกษา เกินกว่าสองเท่าของแผนการเรียนตามหลักสูตร นับแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ยกเว้นภาคการศึกษาดูเรียน

ข้อ ๑๖ นักศึกษาที่ป่วย หรือมีเหตุสุดวิสัย ทำให้ไม่สามารถเข้าสอบปลายภาคได้ นักศึกษาต้องขอผ่อนผันการสอบต่ออาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้น ภายในวันถัดไปหลังจากที่มีการสอบปลายภาครายวิชานั้น เว้นแต่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการประจำคณะเป็นผู้พิจารณาการขอผ่อนผันดังกล่าว โดยอาจอนุมัติให้ได้ระดับคะแนนไม่สมบูรณ์ หรือ ม.ศ. (I) หรือให้เลิกการลงทะเบียนรายวิชานั้น หรือได้ระดับคะแนน ถอนรายวิชา หรือ ถ (W) หรือไม่อนุมัติการขอผ่อนผัน โดยให้ถือว่าขาดสอบก็ได้

ข้อ ๑๗ นักศึกษาอาจลาออกจากการเป็นนักศึกษาได้ โดยยื่นคำร้องขอลาออกต่อคณะที่ตนสังกัด โดยต้องไม่มีหนี้สินกับมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ต้องได้รับอนุมัติจากคณบดี

หมวด ๕

การย้ายคณะและการเปลี่ยนสาขาวิชา

ข้อ ๑๘ นักศึกษาอาจขอย้ายคณะหรือขอเปลี่ยนสาขาวิชาได้ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) กรณีขอย้ายคณะ ต้องได้รับอนุมัติจากคณบดีของคณะที่ตนสังกัด และคณบดีของคณะที่ตนประสงค์จะย้ายเข้าศึกษา

(๒) กรณีขอเปลี่ยนสาขาวิชา ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณบดีของคณะที่ตนสังกัด

หมวด ๖

การวัดผลและประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๑๙ ให้มหาวิทยาลัยกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลการศึกษา และคณะดำเนินการวัดผลและประเมินผลการศึกษาสำหรับรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนไว้ในแต่ละภาคการศึกษา โดยการประเมินผลการศึกษาในแต่ละรายวิชา ให้กำหนดเป็นระดับคะแนน ค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิตและผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

ระดับคะแนน (Grade)	ค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิต	ผลการศึกษา
ก (A)	๔.๐	ดีเยี่ยม (Excellent)

ระดับคะแนน (Grade)	ค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิต	ผลการศึกษา
ข ⁺ (B ⁺)	๓.๕	ดีมาก (Very Good)
ข (B)	๓.๐	ดี (Good)
ค ⁺ (C ⁺)	๒.๕	ดีพอใช้ (Fairly Good)
ค (C)	๒.๐	พอใช้ (Fair)
ง ⁺ (D ⁺)	๑.๕	อ่อน (Poor)
ง (D)	๑.๐	อ่อนมาก (Very Poor)
ด (F)	๐	ตก (Fail)
	๐	ตกจากการขาดสอบ (Fail)
ถ (W)	-	ถอนรายวิชา (Withdrawn)
ม.ส. (I)	-	ไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
พ.จ. (S)	-	พอใจ (Satisfactory)
ม.จ. (U)	-	ไม่พอใจ (Unsatisfactory)
ม.น. (AU)	-	ไม่นับหน่วยกิต (Audit)

ข้อ ๒๐ การให้ระดับคะแนน ก (A), ข⁺ (B⁺), ข (B), ค⁺ (C⁺), ค (C), ง⁺ (D⁺), ง (D) และ ด (F) กระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

- (๑) ในรายวิชาที่นักศึกษาเข้าสอบและหรือมีผลงานที่ประเมินผลการศึกษาได้
- (๒) เปลี่ยนระดับคะแนนจากระดับคะแนน ม.ส. (I)

ข้อ ๒๑ การให้ระดับคะแนน ด (F) นอกเหนือไปจากข้อ ๒๐ แล้ว กระทำได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ในรายวิชาที่นักศึกษามีเวลาศึกษาไม่ครบร้อยละแปดสิบของเวลาศึกษาตลอดภาคการศึกษา
- (๒) เมื่อนักศึกษาทำผิดระเบียบการสอบ และถูกตัดสินให้ได้ระดับคะแนน ด (F)

ข้อ ๒๒ การให้ระดับคะแนน ถ (W) กระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

- (๑) นักศึกษาป่วยก่อนสอบ และไม่สามารถเข้าสอบในบางรายวิชาหรือทั้งหมดได้ โดยยื่นใบลาป่วยพร้อมใบรับรองแพทย์ ให้คณบดีพิจารณาร่วมกับอาจารย์ผู้สอน หากเห็นว่าการศึกษาของนักศึกษาผู้นั้นขาดเนื้อหาส่วนที่สำคัญ สมควรให้ระดับคะแนน ถ (W) ในบางวิชาหรือทั้งหมด
- (๒) นักศึกษาลาพักการศึกษาหลังจากสัปดาห์ที่สิบสองของภาคการศึกษาปกติ หรือหลังสัปดาห์ที่ห้าของภาคการศึกษาฤดูร้อน

- (๓) คณบดีอนุญาตให้เปลี่ยนระดับคะแนนจาก ม.ส. (I) เนื่องจากป่วยหรือเหตุสุดวิสัย
- (๔) ในรายวิชาที่นักศึกษาได้รับอนุญาตให้ลงทะเบียนเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต (AU)

และมีเวลาศึกษาไม่ครบร้อยละแปดสิบของเวลาศึกษาตลอดภาคการศึกษา

ข้อ ๒๓ การให้ระดับคะแนน ม.ศ. (I) กระทำได้ในรายวิชาที่ผลการศึกษายังไม่สมบูรณ์ โดยอาจารย์ผู้สอนต้องระบุสาเหตุที่ทำให้ระดับคะแนน ม.ศ. (I) ประกอบไว้ด้วย ในกรณีต่อไปนี้

(๑) กรณีมีเหตุเจ็บป่วยหรือเหตุสุดวิสัย และมีเวลาศึกษาครบร้อยละแปดสิบ โดยได้รับอนุมัติจากคณบดี

(๒) กรณีนักศึกษาทำงานเป็นส่วนประกอบการศึกษายังไม่สมบูรณ์ และอาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้นเห็นสมควรให้รอผลการศึกษาไว้ โดยความเห็นชอบจากหัวหน้าสาขาวิชา

ข้อ ๒๔ การขอแก้ระดับคะแนน ม.ศ. (I) ในรายวิชาใดนักศึกษาต้องยื่นคำร้องต่ออาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้นภายใน ๑๐ วันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษาถัดไป เพื่อขอให้อาจารย์ผู้สอนกำหนดเวลาสำหรับการวัดผลการศึกษาที่สมบูรณ์ในรายวิชานั้น เพื่อเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ศ. (I) ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันเปิดภาคการศึกษา ยกเว้นการเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ศ. (I) ของรายวิชาที่เป็นโครงการ

ให้คณบดี เป็นผู้พิจารณาอนุมัติเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ศ. (I) และให้ส่งระดับคะแนนถึงสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนก่อนวันสิ้นภาคการศึกษาถัดไป หากพ้นกำหนดทั้งสองกรณีนี้แล้ว รายวิชาที่ได้ระดับคะแนน ม.ศ. (I) จะถูกเปลี่ยนเป็นระดับคะแนน ค (F) โดยอัตโนมัติ

ก่อนวันสิ้นภาคการศึกษาถัดไป หมายถึง ก่อนวันที่ทีมหาวิทยาลัยกำหนดให้เป็นวันสิ้นภาคการศึกษาใด ๆ ถัดไปจากภาคการศึกษาที่นักศึกษาได้ระดับคะแนน ม.ศ. (I) ไว้เป็นระยะเวลา ๑ ภาคการศึกษา ยกเว้นภาคการศึกษาฤดูร้อนซึ่งเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับ แต่หากนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาฤดูร้อน ต้องดำเนินการวัดผลการศึกษาที่สมบูรณ์ให้เสร็จสิ้นก่อนวันสิ้นภาคการศึกษาฤดูร้อน มิฉะนั้นระดับคะแนน ม.ศ. (I) จะถูกเปลี่ยนเป็นระดับคะแนน ค (F) โดยอัตโนมัติ นักศึกษาที่ได้ระดับคะแนน ม.ศ. (I) ในภาคการศึกษาใด ไม่จำเป็นต้องลงทะเบียนเรียนเพื่อขอปรับระดับคะแนน ม.ศ. (I) ในภาคการศึกษาต่อไป แต่การขอเปลี่ยนแปลงระดับคะแนน ม.ศ. (I) ในภาคการศึกษาสุดท้าย นักศึกษาต้องขอรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา และชำระเงินค่าธรรมเนียมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๕ เกณฑ์การเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ศ. (I) กระทำได้ ดังนี้

(๑) นักศึกษาที่มีเวลาศึกษาครบร้อยละแปดสิบของเวลาศึกษาตลอดภาคการศึกษา แต่ไม่ได้สอบเพราะเจ็บป่วยหรือเหตุสุดวิสัย และได้รับอนุมัติจากคณบดี ในกรณีเช่นนี้ การเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ศ. (I) ให้ได้ตามระดับคะแนนปกติ

(๒) เมื่ออาจารย์ผู้สอนและหัวหน้าสาขาวิชาเห็นสมควรให้รอผลการศึกษา เพราะนักศึกษาต้องทำงานซึ่งเป็นส่วนประกอบการศึกษา ในรายวิชานั้น โดยเป็นความผิดของนักศึกษาแล้ว การเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ศ. (I) ให้ได้ไม่สูงกว่าระดับคะแนน ค (C) แต่ถ้าเป็นกรณี มิใช่ความผิดของนักศึกษาแล้ว ให้เปลี่ยนระดับคะแนน ม.ศ. (I) เป็นระดับคะแนนที่สูงกว่า ค (C) ขึ้นไปได้

ข้อ ๒๖ การให้ระดับคะแนน พ.จ. (S) หรือ ม.จ. (U) กระทำได้ในรายวิชาที่ผลการประเมินผลการศึกษาเป็นที่ พอใจ หรือ ไม่พอใจ ดังกรณีต่อไปนี้

(๑) ในรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้ว่า มีการประเมินผลการศึกษาอย่างไม่เป็นระดับคะแนน ก (A), ข⁺(B⁺), ข (B), ค⁺(C⁺), ค (C), ง⁺(D⁺), ง (D) และ ต (F)

(๒) ในรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนนอกเหนือไปจากหลักสูตร และขอรับการประเมินผลการศึกษาเป็นระดับคะแนน พ.จ. (S) หรือ ม.จ. (U) จะไม่มีค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิตและหน่วยกิตที่ได้ไม่นำมาคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาค และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม แต่ให้นับรวมเข้าเป็นหน่วยกิตสะสมด้วย

ข้อ ๒๗ การให้ระดับคะแนน ม.น. (AU) กระทำได้ในรายวิชาที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเพื่อเสริมความรู้ โดยไม่นับหน่วยกิต แต่ต้องได้รับอนุญาตจากอาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้น

ข้อ ๒๘ การคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ย

ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยมี ๒ ประเภท ได้แก่ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคและค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ซึ่งคำนวณหาได้ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาค ให้คำนวณหาจากผลการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา โดยเอาผลคูณของค่าระดับคะแนนที่ได้ คูณกับจำนวนหน่วยกิตของวิชานั้น จำนวนทุกรายวิชาที่ลงทะเบียน นำผลคูณที่ได้ทุกวิชามารวมกัน แล้วหารด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตประจำภาคในการหารเมื่อได้ทศนิยมสองตำแหน่งแล้ว ถ้าปรากฏว่ายังมีเศษก็ให้ปัดทิ้ง

(๒) ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณหาจากผลการศึกษา ตั้งแต่เริ่มศึกษาจนถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน โดยเอาผลรวมของผลคูณของค่าระดับคะแนนที่ได้ กับจำนวนหน่วยกิตของวิชานั้น ในทุกรายวิชาที่ลงทะเบียน แล้วหารด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตสะสม ในการหารเมื่อได้ทศนิยมสองตำแหน่งแล้ว ถ้ายังมีเศษก็ให้ปัดเศษทิ้ง

ข้อ ๒๙ การลงทะเบียนเรียนซ้ำ หรือแทน และการนับหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร

(๑) นักศึกษาที่ได้รับคะแนน ง⁺ (D⁺) หรือ ง (D) ในรายวิชาที่ต้องใช้ประกอบการขออนุญาตประกอบวิชาชีพตามกฎหมายอื่น ให้มีสิทธิลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีกได้ การลงทะเบียนเรียนที่กล่าวนี้เรียกว่า การเรียนเน้น (Regrade)

(๒) รายวิชาใดที่นักศึกษาได้ระดับคะแนน ต (F) หรือ ม.จ. (U) หรือ ถ (W) หากเป็นรายวิชาบังคับในหลักสูตรแล้ว นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีก จนกว่าจะได้ระดับคะแนนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

ถ้ารายวิชาใดที่นักศึกษาได้ระดับคะแนนตามข้อ ๒๙(๒) หากเป็นรายวิชาเลือกในหลักสูตร นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนรายวิชาอื่นแทนก็ได้

รายวิชาใดที่นักศึกษาได้ระดับคะแนน ต (F) หรือ ม.จ. (U) เมื่อมีการลงทะเบียนเรียนรายวิชาซ้ำหรือแทนกันแล้ว ให้นับหน่วยกิตสะสมเพียงครั้งเดียว

ข้อ ๓๐ การนับหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ให้นับรวมเฉพาะหน่วยกิตของรายวิชาที่ได้ระดับคะแนนตั้งแต่ ง (D) ขึ้นไป หรือได้คะแนน พ.จ. (S) เท่านั้น

ในกรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนวิชาใดซ้ำหรือแทนกัน ให้นับหน่วยกิตของรายวิชาที่ได้ระดับคะแนนดีที่สุดเพียงครั้งเดียว

ข้อ ๓๑ เกณฑ์การฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษาเนื่องจากผลการศึกษา

(๑) มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average – GPA.) ต่ำกว่า ๑.๕๐ เมื่อลงทะเบียนเรียนมีหน่วยกิตสะสม (Credit Attempt – CA.) ที่นำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๓๐ ถึง ๕๕ หน่วยกิต

(๒) มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average – GPA.) ต่ำกว่า ๑.๗๕ เมื่อลงทะเบียนเรียนมีหน่วยกิตสะสม (Credit Attempt – CA.) ที่นำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๖๐ หน่วยกิตขึ้นไป ถึงจำนวนหน่วยกิตสะสมก่อนครบหลักสูตร

(๓) มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average – GPA.) ต่ำกว่า ๒.๐๐ เมื่อลงทะเบียนเรียนครบหน่วยกิตตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ยกเว้นกรณีที่นักศึกษาได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๑.๕๐ ขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๒.๐๐ ซึ่งผลการศึกษาไม่เพียงพอที่จะขอสำเร็จการศึกษาให้นักศึกษาขอลงทะเบียนเรียนเน้น (Regrade) ในรายวิชาที่ได้ระดับคะแนนต่ำกว่า ก (A) เพื่อปรับค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมให้ถึง ๒.๐๐ ภายในระยะเวลา ๓ ภาคการศึกษา รวมภาคการศึกษาฤดูร้อน แต่ไม่เกินระยะเวลาสองเท่าของแผนการเรียนตามหลักสูตร

หมวด ๗

การลงโทษและการฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๓๒ การลงโทษนักศึกษา ให้กระทำ ดังนี้

(๑) เมื่อนักศึกษากระทำผิด หรือร่วมกระทำผิดข้อปฏิบัติในการสอบ หรือการวัดผลให้นำประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เรื่องข้อปฏิบัติในการสอบของนักศึกษาระดับปริญญา มาบังคับใช้โดยอนุโลม

(๒) การให้พักการศึกษาของนักศึกษาตามคำสั่งของมหาวิทยาลัย ให้เริ่มเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาที่กระทำผิดนั้น โดยให้มีระยะเวลาการลงโทษต่อเนื่องกัน ทั้งนี้ให้นับระยะเวลาที่ถูกสั่งพักการศึกษาเข้าเป็นระยะเวลาการศึกษา และให้จำแนกสถานภาพนักศึกษาทุกภาคการศึกษาด้วย

(๓) นักศึกษาที่ถูกสั่งพักการศึกษา ต้องชำระค่ารักษาสุขภาพนักศึกษาทุกภาคการศึกษาที่ถูกสั่งพักการศึกษา ภายใน ๑๕ วันนับจากวันที่ถูกสั่งพักการศึกษา ยกเว้นภาคการศึกษาที่นักศึกษาได้ชำระเงินค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียมการศึกษา และค่าอื่นใดไปแล้ว มิฉะนั้นจะฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๓๓ นักศึกษาจะฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษาเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

- (๓) ได้ศึกษาสำเร็จครบตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยและได้รับการอนุมัติประกาศนียบัตรวิชาชีพ
- (๔) พื้นสภาพเนื่องจากถูกลอนชื่อการเป็นนักศึกษาตามข้อ ๑๐ (๓) และข้อ ๓๒ (๓)
- (๕) ไม่ผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลตามข้อ ๓๑
- (๖) ใช้ระยะเวลาการศึกษาเกินกว่าสองเท่าของแผนการเรียนตามหลักสูตร นับแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ยกเว้นภาคการศึกษาฤดูร้อน ทั้งนี้สำหรับนักศึกษาที่เทียบโอนผลการเรียน ย้ายคณะหรือสาขาวิชา ให้นับเวลาที่เคยศึกษาอยู่ในคณะหรือสาขาวิชาเดิมรวมเข้าด้วย

หมวด ๘

การขอสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๓๔ นักศึกษาที่มีสิทธิขอสำเร็จการศึกษา ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- (๑) ต้องศึกษารายวิชาได้ครบตามหลักสูตรและข้อกำหนดของสาขาวิชานั้น
- (๒) มีหน่วยกิตสะสมไม่ต่ำกว่าที่หลักสูตรกำหนดไว้ และได้ชำระค่านักศึกษาเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐
- (๓) ไม่มีหนี้สินผูกพันกับมหาวิทยาลัย

การยื่นคำร้องขอสำเร็จการศึกษาต่อสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนทุกภาคการศึกษาที่นักศึกษาคาดว่าจะสำเร็จการศึกษา ภายในสามสิบวันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษานั้น

หมวด ๙

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๕ ให้นำความตามข้อ ๖ ถึงข้อ ๑๘ แห่งข้อบังคับนี้มาใช้บังคับกับนักศึกษาที่ได้ลงทะเบียนเรียนก่อนข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๖ ภายใต้หมวด ๖ แห่งข้อบังคับนี้ มิให้นำมาใช้บังคับกับนักศึกษาที่เข้าเป็นนักศึกษาก่อนปีการศึกษา ๒๕๕๓ โดยให้ใช้ข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ว่าด้วยการศึกษาระดับประกาศนียบัตร พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จนกว่าจะสำเร็จการศึกษาโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓

(๓๖๖ ๖๓๖๖)

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณเกษม วัฒนชัย)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ